

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

¹ αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου
² ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω
τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει
την οδον σου εμπροσθεν σου ³ φωνη βοωντος εν τη
ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας
τριβους αυτου ⁴ εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω
και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εισ αφεσιν αμαρτιων
⁵ και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και
οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη
ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων
⁶ ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και
ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων
ακριδας και μελι αγριον ⁷ και εκηρυσσεν λεγων ερχεται
ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ
λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου ⁸ εγω μεν
εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν
πνευματι αγιω ⁹ και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις
ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη
υπο ιωαννου εισ τον ιορδανην ¹⁰ και ευθεως αναβαινων
απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και
το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον ¹¹ και
φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο
αγαπητος εν ω ευδοκησα ¹² και ευθυσ το πνευμα αυτον
εκβαλλει εισ την ερημον ¹³ και ην εκει εν τη ερημω
ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και
ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκουνουν αυτω
¹⁴ μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους
εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας
του θεου ¹⁵ και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και

ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω ¹⁶ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις ¹⁷ και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων ¹⁸ και ευθεωσ αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω ¹⁹ και προβας εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα ²⁰ και ευθεωσ εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου ²¹ και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεωσ τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν ²² και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεις ²³ και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν ²⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τισ ει ο αγιος του θεου ²⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου ²⁶ και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου ²⁷ και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προσ εαυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τισ η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασις τοις ακαθαρτοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω ²⁸ εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυσ εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας ²⁹ και ευθεωσ εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου ³⁰ η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσοουσα και ευθεωσ λεγουσιν αυτω περι αυτης ³¹ και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης και αφηκεν

αυτην ο πυρετος ευθεωσ και διηκονει αυτοισ ³² οψιασ δε γενομενησ οτε εδϋ ο ηλιοσ εφερον προσ αυτον παντασ τουσ κακωσ εχοντασ και τουσ δαιμονιζομενουσ ³³ και η πολισ ολη επισυνηγμενη ην προσ την θυραν ³⁴ και εθεραπευσεν πολλουσ κακωσ εχοντασ ποικιλαισ νοσοισ και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδειςαν αυτον ³⁵ και πρωι εννυχον λιαν αναστασ εξηλθεν και απηλθεν εισ ερημον τοπον κακει προσηυχето ³⁶ και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου ³⁷ και ευροντεσ αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντεσ σε ζητουσιν ³⁸ και λεγει αυτοισ αγωμεν εισ τασ εχομενασ κωμοπολεισ ινα και εκει κηρυξω εισ τουτο γαρ εξεληλυθα ³⁹ και ην κηρυσσων εν ταισ συναγωγαισ αυτων εισ ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων ⁴⁰ και ερχεται προσ αυτον λεπροσ παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ⁴¹ ο δε ιηουσ σπλαγχνισθεισ εκτεινασ την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι ⁴² και ειποντοσ αυτου ευθεωσ απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη ⁴³ και εμβριμησαμενοσ αυτω ευθεωσ εξεβαλεν αυτον ⁴⁴ και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπησ αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσεταξεν περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσησ εισ μαρτυριον αυτοισ ⁴⁵ ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εισ πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοισ τοποισ ην και ηρχοντο προσ αυτον πανταχοθεν

2

¹ και εισηλθεν παλιν εισ καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εισ οικον εστιν ² και ευθεωσ συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προσ την θυραν

και ελαλει αυτοις τον λογον ³ και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων ⁴ και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο ⁵ ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ⁶ ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων ⁷ τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος ⁸ και ευθεωσ επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων ⁹ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει ¹⁰ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γησ αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω ¹¹ σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου ¹² και ηγερθη ευθεωσ και αρας τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν ¹³ και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους ¹⁴ και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω ¹⁵ και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω ¹⁶ και οι γραμματαις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των

τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει ¹⁷ και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν ¹⁸ και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν ¹⁹ και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστεειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστεειν ²⁰ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις ²¹ και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται ²² και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τουσ ασκουσ και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινουσ βλητεον ²³ και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τουσ σταχυασ ²⁴ και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν ²⁵ και αυτοσ ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου ²⁶ πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεωσ και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσι ²⁷ και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον ²⁸ ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

3

¹ και εισηλθεν παλιν εισ την συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα ² και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου ³ και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εισ το μεσον ⁴ και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων ⁵ και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη ⁶ και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεωσ μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπωσ αυτον απολεσωσιν ⁷ και ο ιησους ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προσ την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιας ⁸ και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμειας και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον προσ αυτον ⁹ και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον ¹⁰ πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιασ ¹¹ και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιοσ του θεου ¹² και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν ¹³ και αναβαινει εισ το οροσ και προσκαλειται ουσ ηθελεν αυτοσ και απηλθον προσ αυτον ¹⁴ και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν ¹⁵ και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τασ νοσους και εκβαλλειν τα δαιμονια ¹⁶ και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον ¹⁷ και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου

και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανεργες ο εστιν υιοι βροντης ¹⁸ και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην ¹⁹ και ιουδαν ισκαριωτην ος και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις οικον ²⁰ και συνερχεται παλιν οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μητε αρτον φαγειν ²¹ και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη ²² και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ²³ και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν ²⁴ και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη ²⁵ και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη ²⁶ και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελος εχει ²⁷ ουδεις δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση ²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των ανθρωπων και βλασφημιαι οσας αν βλασφημησωσιν ²⁹ ος δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν αιωνιου κρισεωσ ³⁰ οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει ³¹ ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες απεστειλαν προς αυτον φωνουντες αυτον ³² και εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι σου εξω ζητουσιν σε ³³ και απεκριθη αυτοις λεγων τισ εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου ³⁴ και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενουσ λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ³⁵ ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου

ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4

¹ και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προσ αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προσ την θαλασσαν επι της γησ ην ² και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαισ πολλα και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου ³ ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι ⁴ και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο ⁵ αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεωσ εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθος γησ ⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷ και αλλο επεσεν εις τασ ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν ⁸ και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ⁹ και ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰ οτε δε εγενετο καταμονασ ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοισ δωδεκα την παραβολην ¹¹ και ελεγεν αυτοισ υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειασ του θεου εκεινοισ δε τοισ εξω εν παραβολαισ τα παντα γινεται ¹² ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοισ τα αμαρτηματα ¹³ και λεγει αυτοισ ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασασ τασ παραβολασ γνωσεσθε ¹⁴ ο σπειρων τον λογον σπειρει ¹⁵ ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογοσ και οταν ακουσωσιν ευθεωσ ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταισ καρδιαισ αυτων ¹⁶ και ουτοι εισιν ομοιωσ οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον

ευθεως μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον¹⁷ και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθεως σκανδαλιζονται¹⁸ και ουτοι εισιν οι εισ τας ακανθας σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες¹⁹ και αι μεριμναι του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται²⁰ και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον²¹ και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη²² ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εισ φανερον ελθη²³ ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω²⁴ και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν²⁵ ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου²⁶ και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης²⁷ και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ωσ ουκ οιδεν αυτος²⁸ αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι²⁹ οταν δε παραδω ο καρπος ευθεως αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος³⁰ και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην³¹ ωσ κοκκον σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι της γης³² και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν³³ και τοιαυταισ παραβολαισ πολλαισ ελαλει αυτοις τον

λογον καθως εδυναντο ακουειν ³⁴ χωρισ δε παραβολησ ουκ ελαλει αυτοισ κατ ιδιαν δε τοις μαθηταισ αυτου επελυεν παντα ³⁵ και λεγει αυτοισ εν εκεινη τη ημερα οψιασ γενομενησ διελθωμεν εισ το περαν ³⁶ και αφεντεσ τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ωσ ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου ³⁷ και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εισ το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι ³⁸ και ην αυτοσ επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα ³⁹ και διεγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμοσ και εγενετο γαληνη μεγαλη ⁴⁰ και ειπεν αυτοισ τι δειλοι εστε ουτωσ πωσ ουκ εχετε πιστιν ⁴¹ και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προσ αλληλουσ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και ο ανεμοσ και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5

¹ και ηλθον εισ το περαν της θαλασσης εισ την χωραν των γαδαρηνων ² και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεωσ απηντησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω ³ οσ την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουτε αλυσεσιν ουδεις εδυνατο αυτον δησαι ⁴ δια το αυτον πολλακισ πεδαισ και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τασ αλυσεισ και τασ πεδασ συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι ⁵ και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοισ ⁶ ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω ⁷ και κραξασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ ⁸ ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου

⁹ και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν ¹⁰ και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστειλη εξω της χωρας ¹¹ ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη ¹² και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν ¹³ και επετρεψεν αυτοις ευθεωσ ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση ¹⁴ οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονοσ ¹⁵ και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν ¹⁶ διηγησαντο δε αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων ¹⁷ και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων ¹⁸ και εμβαντοσ αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεισ ινα η μετ αυτου ¹⁹ ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σουσ και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριοσ πεποιηκεν και ηλεησεν σε ²⁰ και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον ²¹ και διαπερασαντοσ του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχηθη οχλοσ πολυσ επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν ²² και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιεροσ και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδασ αυτου ²³ και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατωσ εχει ινα ελθων επιθησ αυτη τασ χειρασ οπωσ σωθη και ζησεται ²⁴ και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει

αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον ²⁵ και γυνη τισ ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα ²⁶ και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα ²⁷ ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου ²⁸ ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αψωμαι σωθησομαι ²⁹ και ευθεωσ εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος ³⁰ και ευθεωσ ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεισ εν τω οχλω ελεγεν τισ μου ηψατο των ιματιων ³¹ και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεισ τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεισ τισ μου ηψατο ³² και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν ³³ η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν ³⁴ ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιησ απο της μαστιγος σου ³⁵ ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεισ τον διδασκαλον ³⁶ ο δε ιησους ευθεωσ ακουσασ τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε ³⁷ και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου ³⁸ και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντασ και αλαλαζοντασ πολλα ³⁹ και εισελθων λεγει αυτοισ τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁴⁰ και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντασ παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τουσ μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον ⁴¹ και κρατησασ της χειροσ του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι

ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι ⁴² και ευθεωσ ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη ⁴³ και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6

¹ και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ² και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τισ η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται ³ ουχ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιοσ μαριασ αδελφοσ δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνοσ και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προσ ημασ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ⁴ ελεγεν δε αυτοις ο ιησουσ οτι ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου ⁵ και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεισ τασ χειρασ εθεραπευσεν ⁶ και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τασ κωμασ κυκλω διδασκων ⁷ και προσκαλειται τουσ δωδεκα και ηρξατο αυτοουσ αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων ⁸ και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον ⁹ αλλ υποδεδεμενουσ σανδαλια και μη ενδυσηθε δυο χιτωνασ ¹⁰ και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εωσ αν εξελθητε εκειθεν ¹¹ και οσοι αν μη δεξωνται υμασ μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοισ η γομορροισ εν ημερα κρισεωσ η τη πολει

εκεινη ¹² και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν ¹³ και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον ¹⁴ και ηκουσεν ο βασιλευσ ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω ¹⁵ αλλοι ελεγον οτι ηλιασ εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν ωσ εις των προφητων ¹⁶ ακουσας δε ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος εστιν αυτοσ ηγερθη εκ νεκρων ¹⁷ αυτοσ γαρ ο ηρωδης αποστειλασ εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν ¹⁸ ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου ¹⁹ η δε ηρωδιασ ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο ²⁰ ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδωσ αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν ²¹ και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοισ γενεσειοισ αυτου δειπνον εποιει τοισ μεγιστασιν αυτου και τοισ χιλιαρχοισ και τοισ πρωτοισ της γαλιλαιασ ²² και εισελθουσης της θυγατροσ αυτης της ηρωδιαδοσ και ορχησαμενης και αρεσασης τω ηρωδη και τοισ συνανακειμενοισ ειπεν ο βασιλευσ τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελησ και δωσω σοι ²³ και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εωσ ημισουσ της βασιλειασ μου ²⁴ η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁵ και εισελθουσα ευθεωσ μετα σπουδης προσ τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξαυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁶ και περιλυποσ γενομενοσ ο βασιλευσ δια

τους ορκους και τους συνανακειμενους ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι ²⁷ και ευθεωσ αποστειλασ ο βασιλευσ σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου ²⁸ ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτησ ²⁹ και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω ³⁰ και συναγονται οι αποστολοι προσ τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν ³¹ και ειπεν αυτοισ δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εισ ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν ³² και απηλθον εισ ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν ³³ και ειδον αυτους υπαγοντας και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και συνηλθον προσ αυτον ³⁴ και εξελθων ειδεν ο ιησουσ πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ οτι ησαν ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα ³⁵ και ηδη ωρασ πολλησ γενομενησ προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη ³⁶ απολυσον αυτους ινα απελθοντες εισ τους κυκλω αγρουσ και κωμασ αγορασωσιν εαυτοισ αρτουσ τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν ³⁷ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δοτε αυτοισ υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτουσ και δωμεν αυτοισ φαγειν ³⁸ ο δε λεγει αυτοισ ποσουσ αρτουσ εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυασ ³⁹ και επεταξεν αυτοισ ανακλιναι παντασ συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω ⁴⁰ και ανεπεσον πρασιαι πρασιαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα ⁴¹ και

λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εισ τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν ⁴² και εφαγον παντες και εχορτασθησαν ⁴³ και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις και απο των ιχθυων ⁴⁴ και ησαν οι φαγοντες τους αρτους πεντακιςχιλιοι ανδρες ⁴⁵ και ευθεωσ ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εισ το πλοιον και προαγειν εισ το περαν προσ βηθσαιδαν εωσ αυτος απολυση τον οχλον ⁴⁶ και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εισ το ορος προσευξασθαι ⁴⁷ και οψιασ γενομενησ ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης ⁴⁸ και ειδεν αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις και περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προσ αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους ⁴⁹ οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν ⁵⁰ παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεωσ ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ⁵¹ και ανεβη προσ αυτους εισ το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εκπερισσου εν εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον ⁵² ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη ⁵³ και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν ⁵⁴ και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεωσ επιγοντες αυτον ⁵⁵ περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τους κακωσ εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν ⁵⁶ και οπου αν εισεπορευετο εισ κωμασ η πολεισ η αγρουσ εν ταισ αγοραισ ετιθουν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται

και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7

¹ και συναγονται προσ αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων ² και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου κοιναισ χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτους εμεμψαντο ³ οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων ⁴ και απο αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων ⁵ επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον ⁶ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων ωσ γεγραπται ουτος ο λαοσ τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁷ ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων ⁸ αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ⁹ και ελεγεν αυτοις καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε ¹⁰ μωσησ γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ¹¹ υμεισ δε λεγετε εαν ειπη ανθρωποσ τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ ¹² και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου ¹³ ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ¹⁴ και προσκαλεσαμενοσ παντα τον οχλον

ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε ¹⁵ ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον ¹⁶ ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω ¹⁷ και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολησ ¹⁸ και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι ¹⁹ οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα ²⁰ ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον ²¹ εσωθεν γαρ εκ της καρδιασ των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι ²² κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολοσ ασελγεια οφθαλμοσ πονηροσ βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη ²³ παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον ²⁴ και εκειθεν αναστασ απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνοσ και εισελθων εις οικιαν ουδενα ηθελεν γνωμαι και ουκ ηδυνηθη λαθειν ²⁵ ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτησ πνευμα ακαθαρον ελθουσα προσεπεσεν προσ τουσ ποδασ αυτου ²⁶ ην δε η γυνη ελληνισ συραφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατροσ αυτησ ²⁷ ο δε ιησοουσ ειπεν αυτη αφεσ πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοισ κυναριοισ ²⁸ η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζησ εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων ²⁹ και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατροσ σου ³⁰ και απελθουσα εις τον οικον αυτησ ευρεν

το δαιμονιον εξεληλυθος και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινης³¹ και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνος ηλθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως³² και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα³³ και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου³⁴ και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχθητι³⁵ και ευθεως διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως³⁶ και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτοσ αυτοις διεστελλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον³⁷ και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλωσ παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και τους αλαλους λαλειν

8

¹ εν εκειναισ ταισ ημεραισ παμπολλου οχλου οντοσ και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος ο ιησους τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις² σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν³ και εαν απολυσω αυτους νηστεισ εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινεσ γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν⁴ και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτουσ δυνησεται τισ ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιασ⁵ και επηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπον επτα⁶ και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γησ και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω⁷ και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας ειπεν παραθειναι και αυτα⁸ εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα

κλασμάτων επτά σπυρίδας ⁹ ἦσαν δὲ οἱ φαγοντες ὡς τετρακισχίλιοι καὶ ἀπελυσεν αὐτούς ¹⁰ καὶ εὐθεὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη δαλμανουθᾶ ¹¹ καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ ζητούντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπο τοῦ οὐρανοῦ πειραζόντες αὐτὸν ¹² καὶ ἀναστεναξάσ τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει τι ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ ἀμὴν λέγω ὑμῖν εἰ δοθησεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον ¹³ καὶ ἀφείδ αὐτούς ἐμβὰς πάλιν εἰς πλοῖον ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν ¹⁴ καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ ¹⁵ καὶ διεστελλετο αὐτοῖς λέγων ὀρατε βλέπετε ἀπο τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης ἡρώδου ¹⁶ καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν ¹⁷ καὶ γινούσ ὁ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς τι διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε οὐπὼ νοεῖτε οὐδὲ συνιετε ἐτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν ¹⁸ ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε καὶ ὠτὰ ἔχοντες οὐκ ἀκούετε καὶ οὐ μνημονεύετε ¹⁹ ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἐκλάσα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους ποσοὺς κοφίνοὺς πληρεῖς κλασμάτων ἤρατε λέγουσιν αὐτῷ δώδεκα ²⁰ ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους ποσῶν σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε οἱ δὲ εἶπον ἑπτὰ ²¹ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς πῶς οὐ συνιετε ²² καὶ ἐρχεται εἰς βηθσαιδαν καὶ φερουσιν αὐτῷ τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν νὰ αὐτοῦ ἀψηται ²³ καὶ ἐπιλαβομένος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξηγάγεν αὐτὸν ἐξ τῆς κωμῆς καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἐπιθείσ τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπήρωτα αὐτὸν εἰ τι βλέπει ²⁴ καὶ ἀναβλεψάσ ἔλεγεν βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὀρῶ περιπατοῦντασ ²⁵ εἶτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλεψαῖ καὶ ἀποκατεστάθη καὶ ἐνεβλέψεν τῆλαυγῶσ

απαντας ²⁶ και απεστειλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθησ μηδε ειπησ τινη εν τη κωμη ²⁷ και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τασ κωμασ καισαρειασ της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τουσ μαθητασ αυτου λεγων αυτοισ τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι ²⁸ οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων ²⁹ και αυτοσ λεγει αυτοισ υμεισ δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετροσ λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ³⁰ και επετιμησεν αυτοισ ινα μηдени λεγωσιν περι αυτου ³¹ και ηρξατο διδασκειν αυτοουσ οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεισ ημερασ αναστηναι ³² και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενοσ αυτον ο πετροσ ηρξατο επιτιμαν αυτω ³³ ο δε επιστραφεισ και ιδων τουσ μαθητασ αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεισ τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ³⁴ και προσκαλεσαμενοσ τον οχλον συν τοισ μαθηταισ αυτου ειπεν αυτοισ οστισ θελει οπισω μου ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ³⁵ οσ γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτοσ σωσει αυτην ³⁶ τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου ³⁷ η τι δωσει ανθρωποσ ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ³⁸ οσ γαρ εαν επαισχυνθη με και τουσ εμουσ λογουσ εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιοσ του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9

¹ και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει ² και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εις οροσ υψηλον κατ ιδιαν μονουσ και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων ³ και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ωσ χιων οια γναφευσ επι της γησ ου δυναται λευκαναι ⁴ και ωφθη αυτοις ηλιασ συν μωση και ησαν συλλαλουντες τω ιησου ⁵ και αποκριθεισ ο πετροσ λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημασ ωδε εινα και ποιησωμεν σκηνασ τρεις σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν ⁶ ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι ⁷ και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ αυτου ακουετε ⁸ και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων ⁹ καταβαινοντων δε αυτων απο του ορουσ διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιοσ του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹⁰ και τον λογον εκρατησαν προσ εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι ¹¹ και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹² ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις ηλιασ μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πωσ γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη ¹³ αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιασ εληλυθεν και εποηισαν αυτω οσα ηθελησαν καθωσ γεγραπται επ αυτον ¹⁴ και ελθων προσ τουσ μαθητασ ειδεν οχλον πολυν περι αυτουσ και γραμματεισ συζητουντασ αυτοις ¹⁵ και ευθεωσ πασ ο οχλοσ ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον ¹⁶ και επηρωτησεν τουσ γραμματεισ

τι συζητείτε προς αυτούς ¹⁷ και αποκριθείς εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν διδάσκαλε ἠνεγκα τὸν υἱὸν μου πρὸς σὲ ἔχοντα πνεῦμα ἀλάλον ¹⁸ καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ ρησσει αὐτὸν καὶ αφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν καὶ οὐκ ἰσχυσαν ¹⁹ ὁ δὲ ἀποκριθείς αὐτῷ λέγει ὦ γενεὰ ἀπίστος ἕως ποτε πρὸς ὑμᾶς εἶσομαι ἕως ποτε ἀνεξομαί ὑμῶν φερετέ αὐτὸν πρὸς με ²⁰ καὶ ἠνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθεὺς τὸ πνεῦμα ἐσπαραξεν αὐτὸν καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο αφρίζων ²¹ καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ ποσοὺς χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ ὁ δὲ εἶπεν παιδίον ²² καὶ πολλὰκις αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ ἐβάλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολεσῇ αὐτὸν ἀλλ' εἰ τί δύνασαι βοηθήσῃς ἡμῖν σπλαγχνισθεῖς ἐφ' ἡμᾶς ²³ ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι πάντα δυνάτα τῷ πιστεύοντι ²⁴ καὶ εὐθεὺς κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρῶν ἔλεγεν πιστεύω κυριε βοήθει μου τῆ ἀπιστία ²⁵ ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ τὸ πνεῦμα τὸ ἀλάλον καὶ κῶφον ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μήκετι εἰσελθῆς εἰς αὐτὸν ²⁶ καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαραξάν αὐτὸν ἐξήλθεν καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν ²⁷ ὁ δὲ ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς ἠγειρεν αὐτὸν καὶ ἀνέστη ²⁸ καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτὸ ²⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ ³⁰ καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς γαλιλαίας καὶ οὐκ ἠθέλην ἵνα τίς γινῶ ³¹ ἐδίδασκεν γάρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας

ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη τριτη ημερα αναστησεται ³² οι δε ηγνουουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι ³³ και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προσ εαυτους διελογιζεσθε ³⁴ οι δε εσιωπων προσ αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τισ μειζων ³⁵ και καθισασ εφωνησεν τουσ δωδεκα και λεγει αυτοισ ει τισ θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος ³⁶ και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοισ ³⁷ οσ εαν εν των τοιουτων παιδιων δεζηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεζηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με ³⁸ απεκριθη δε αυτω ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια οσ ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν ³⁹ ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν οσ ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με ⁴⁰ οσ γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν ⁴¹ οσ γαρ αν ποτιση υμασ ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου ⁴² και οσ εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν ⁴³ και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην εισελθειν η τασ δυο χειρασ εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁴ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁵ και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην χωλον η τουσ δυο ποδασ εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁶ οπου ο σκωληξ

αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁷ και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος ⁴⁸ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁹ πασ γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται ⁵⁰ καλον το αλασ εαν δε το αλασ αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλασ και ειρηνευετε εν αλληλοις

10

¹ κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους ² και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον ³ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσης ⁴ οι δε ειπον μωσης επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι ⁵ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην ⁶ απο δε αρχης κτισεωσ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος ⁷ ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου ⁸ και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ ⁹ ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ¹⁰ και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον ¹¹ και λεγει αυτοις οσ εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαται επ αυτην ¹² και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτης και γαμηθη αλλω μοιχαται ¹³ και προσεφερον αυτω παιδια ινα αψηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν ¹⁴ ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια

ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων
εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁵ αμην λεγω υμιν οσ εαν
μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη
εισελθη εις αυτην ¹⁶ και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεισ
τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα ¹⁷ και εκπορευομενου
αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησασ αυτον
επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην
αιωνιον κληρονομησω ¹⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με
λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ¹⁹ τας
εντολας οιδας μη μοιχευσησ μη φονευσησ μη κλεψησ
μη ψευδομαρτυρησησ μη αποστερησησ τιμα τον πατερα
σου και την μητερα ²⁰ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτω
διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου ²¹ ο
δε ιησους εμβλεψασ αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω
εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεισ πωλησον και δος πτωχοισ
και εξεισ θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει
μοι αρασ τον σταυρον ²² ο δε στυγνασασ επι τω λογω
απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ και
περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταισ αυτου πως
δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του
θεου εισελουσονται ²⁴ οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις
λογοισ αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεισ λεγει αυτοισ
τεκνα πως δυσκολον εστιν τουσ πεποιθοτασ επι χρημασιν
εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ ευκοπωτερον
εστιν καμηλον δια της τρυμαλιασ της ραφιδος εισελθειν
η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ οι δε
περισσωσ εξεπλησσοντο λεγοντες προς εαυτουσ και τισ
δυναται σωθηναι ²⁷ εμβλεψασ δε αυτοισ ο ιησους λεγει
παρα ανθρωποισ αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ
δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸ ηρξατο ο πετροσ λεγειν
αυτω ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν
σοι ²⁹ αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις

εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφασ η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου ³⁰ εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιασ και αδελφους και αδελφασ και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον ³¹ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι ³² ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοισ λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν ³³ οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδοθησεται τοισ αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοισ εθνεσιν ³⁴ και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται ³⁵ και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεдайου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησησ ημιν ³⁶ ο δε ειπεν αυτοισ τι θελετε ποιησαι με υμιν ³⁷ οι δε ειπον αυτω δος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου ³⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοισ ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι ³⁹ οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοισ το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε ⁴⁰ το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται ⁴¹ και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου ⁴² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοισ οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριεουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων ⁴³ ουχ

ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος ⁴⁴ και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος ⁴⁵ και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ⁴⁶ και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιος ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ⁴⁷ και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με ⁴⁸ και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με ⁴⁹ και στασ ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε ⁵⁰ ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προσ τον ιησουν ⁵¹ και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω ⁵² ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεωσ ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11

¹ και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσφαγη και βηθανιαν προσ το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου ² και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεωσ εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε ³ και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθεωσ αυτον αποστελλει ωδε ⁴ απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προσ την θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον ⁵ και τινεσ των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον ⁶ οι δε ειπον αυτοις καθωσ ενετειλατο ο ιησους και

αφηκαν αυτους ⁷ και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω ⁸ πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδασ εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννουσ εις την οδον ⁹ και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ¹⁰ ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατροσ ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹¹ και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιασ ηδη ουσησ τησ ωρασ εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα ¹² και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιασ επεινασεν ¹³ και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιροσ συκων ¹⁴ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουουσ οι μαθηται αυτου ¹⁵ και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλουντασ και αγοραζοντασ εν τω ιερω και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων και τασ καθεδρασ των πωλουντων τασ περιστερασ κατεστρεψεν ¹⁶ και ουκ ηφιεν ινα τισ διενεγκη σκευοσ δια του ιερου ¹⁷ και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεισ δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων ¹⁸ και ηκουσαν οι γραμματεισ και οι αρχιερεισ και εξητουσ πωσ αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πασ ο οχλοσ εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου ¹⁹ και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω τησ πολεωσ ²⁰ και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων ²¹ και αναμνησθεισ ο πετροσ λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται ²² και αποκριθεισ ο

ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου ²³ αμην γαρ λεγω υμιν οτι οσ αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη ²⁴ δια τουτω λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν ²⁵ και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων ²⁶ ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων ²⁷ και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι ²⁸ και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ ²⁹ ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επρωτησω υμας και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ³⁰ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι ³¹ και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ³² αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητησ ην ³³ και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οιδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12

¹ και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν ² και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος ³ οι

δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον ⁴ και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον ⁵ και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερνοντες τους δε αποκτενοντες ⁶ ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου ⁷ εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια ⁸ και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος ⁹ τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ¹⁰ ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας ¹¹ παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ¹² και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον ¹³ και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω ¹⁴ οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κηνησον καισαρι δουναι η ου ¹⁵ δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω ¹⁶ οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος ¹⁷ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω ¹⁸ και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν

μη είναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ¹⁹ διδασκαλε μωσησ εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁰ επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα ²¹ και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως ²² και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη ²³ εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ²⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτεσ τας γραφασ μηδε την δυναμιν του θεου ²⁵ οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ωσ αγγελοι οι εν τοις ουρανοις ²⁶ περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσηωσ επι του βατου ωσ ειπεν αυτω ο θεοσ λεγων εγω ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ ²⁷ ουκ εστιν ο θεοσ νεκρων αλλα θεοσ ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε ²⁸ και προσελθων εισ των γραμματεων ακουσασ αυτων συζητουντων ειδωσ οτι καλωσ αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη ²⁹ ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριοσ ο θεοσ ημων κυριοσ εισ εστιν ³⁰ και αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολησ της καρδιασ σου και εξ ολησ της ψυχησ σου και εξ ολησ της διανοιασ σου και εξ ολησ της ισχυοσ σου αυτη πρωτη εντολη ³¹ και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν ³² και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλωσ διδασκαλε επ αληθειασ ειπασ οτι εισ εστιν και ουκ εστιν αλλοσ πλην αυτου ³³ και το αγαπαν αυτον εξ ολησ

της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων ³⁴ και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι ³⁵ και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ο χριστος υιος εστιν δαυιδ ³⁶ αυτοσ γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ³⁷ αυτοσ ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιος αυτου εστιν και ο πολυσ οχλοσ ηκουεν αυτου ηδεωσ ³⁸ και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαισ περιπατειν και ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ ³⁹ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ ⁴⁰ οι κατεσθιοντεσ τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα ⁴¹ και καθισασ ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλοσ βαλλει χαλκον εισ το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα ⁴² και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντησ ⁴³ και προσκαλεσαμενοσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εισ το γαζοφυλακιον ⁴⁴ παντεσ γαρ εκ του περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεωσ αυτησ παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτησ

13

¹ και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εισ των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι ² και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω

βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη λιθος επι λιθω ου ου μη καταλυθη ³ και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας ⁴ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι ⁵ ο δε ιησους αποκριθεις αυτοις ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τισ υμας πλανηση ⁶ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν ⁷ οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελος ⁸ εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται σεισμοι κατα τοπους και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα ⁹ βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις ¹⁰ και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον ¹¹ οταν δε αγαγωσιν υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον ¹² παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους ¹³ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ¹⁴ οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν υπο δανιηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη ¹⁵ ο δε επι του δωματοσ μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθετω αραι τι εκ της οικιασ αυτου ¹⁶ και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου ¹⁷ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ ¹⁸ προσευχεσθε δε

ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνος ¹⁹ εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεωσ ησ εκτισεν ο θεοσ εωσ του νυν και ου μη γενηται ²⁰ και ει μη κυριοσ εκολοβωσεν τασ ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τασ ημερασ ²¹ τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευετε ²² εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ ²³ υμεισ δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα ²⁴ αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ ²⁵ και οι αστερεσ του ουρανου εσονται εκπιπτοντεσ και αι δυναμεισ αι εν τοισ ουρανοισ σαλευθησονται ²⁶ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαισ μετα δυναμεωσ πολλησ και δοξησ ²⁷ και τοτε αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου και επισυναξει τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γησ εωσ ακρου ουρανου ²⁸ απο δε τησ συκησ μαθετε την παραβολην οταν αυτησ ηδη ο κλαδοσ απαλοσ γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ εστιν ²⁹ ουτωσ και υμεισ οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ ³⁰ αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται ³¹ ο ουρανοσ και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³² περι δε τησ ημερασ εκεινησ η ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιοσ ει μη ο πατηρ ³³ βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιροσ εστιν ³⁴ ωσ ανθρωποσ αποδημοσ αφεισ την οικιαν αυτου και δουσ τοισ δουλοισ αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω εντειλατο ινα γρηγορη ³⁵ γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ

ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιας η πρωι ³⁶ μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντασ ³⁷ α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14

¹ ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερασ και εζητουν οι αρχιεριοι και οι γραμματειοι πωσ αυτον εν δολω κρατησαντεσ αποκτεινωσιν ² ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβοσ εσται του λαου ³ και οντοσ αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνοσ του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικησ πολυτελουσ και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα της κεφαλησ ⁴ ησαν δε τινεσ αγανακτουντεσ προσ εαυτουσ και λεγοντεσ εισ τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν ⁵ ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοισ πτωχοισ και ενεβριμωντο αυτη ⁶ ο δε ιησουσ ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπουσ παρεχετε καλον εργον ειργασατο εν εμοι ⁷ παντοτε γαρ τουσ πτωχοουσ εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτουσ ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε ⁸ ο εσχεν αυτη εποιησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εισ τον ενταφιασμον ⁹ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εισ ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εισ μνημοσυνον αυτησ ¹⁰ και ο ιουδασ ο ισκαριωτησ εισ των δωδεκα απηλθεν προσ τουσ αρχιεριοισ ινα παραδω αυτον αυτοισ ¹¹ οι δε ακουσαντεσ εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εζητει πωσ ευκαιρωσ αυτον παραδω ¹² και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθυον λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα ¹³ και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοισ υπαγετε εισ την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ

βασταζων ακολουθησατε αυτω ¹⁴ και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹⁵ και αυτος υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν ¹⁶ και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα ¹⁷ και οψιας γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα ¹⁸ και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου ¹⁹ οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις καθ εις μητι εγω και αλλος μητι εγω ²⁰ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις εις εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εις το τρυβλιον ²¹ ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος ²² και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²³ και λαβων το ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες ²⁴ και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον ²⁵ αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γενηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου ²⁶ και υμνησαντες εξηλθον εις το οροσ των ελαιων ²⁷ και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα ²⁸ αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ²⁹ ο δε πετρος εφη αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω ³⁰ και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω

σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η δια
αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με ³¹ ο δε εκπερισσου
ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε
απαρνησωμαι ωσαυτως δε και παντες ελεγον ³² και
ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανη και λεγει τοις
μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι ³³ και
παραλαμβανει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ
εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν ³⁴ και
λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου
μεινατε ωδε και γρηγορειτε ³⁵ και προσελθων μικρον
επεσεν επι της γης και προσηυχето ινα ει δυνατον
εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα ³⁶ και ελεγεν αββα ο
πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου
τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ ³⁷ και ερχεται
και ευρισκεει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω
σιμων καθευδεις ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι
³⁸ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις
πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ
³⁹ και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων
⁴⁰ και υποστρεψασ ευρεν αυτους παλιν καθευδοντας ησαν
γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν
τι αυτω αποκριθωσιν ⁴¹ και ερχεται το τριτον και λεγει
αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P λοιπον και αναπαυεσθε
373 V-PMI-2P απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται
ο υιοσ του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων
⁴² εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδουσ με ηγγικεν ⁴³ και
ευθεωσ ετι αυτου λαλουντοσ παραγινεται ιουδασ εις ων
των δωδεκα και μετ αυτου οχλοσ πολυσ μετα μαχαιρων
και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων
και των πρεσβυτερων ⁴⁴ δεδωκει δε ο παραδιδουσ αυτον
συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν
κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ ⁴⁵ και ελθων

ευθεως προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁴⁶ οι δε επεβαλον επ αυτον τας χειρας αυτων και εκρατησαν αυτον ⁴⁷ εις δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον ⁴⁸ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοισ ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με ⁴⁹ καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι ⁵⁰ και αφεντες αυτον παντες εφυγον ⁵¹ και εις τισ νεανισκοσ ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενοσ σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι ⁵² ο δε καταλιπων την σινδονα γυμνοσ εφυγεν απ αυτων ⁵³ και απηγαγον τον ιησουν προσ τον αρχιερα και συνερχονται αυτω παντες οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ ⁵⁴ και ο πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εσω εις την αυλην του αρχιερεωσ και ην συγκαθημενοσ μετα των υπηρετων και θερμαινομενοσ προσ το φωσ ⁵⁵ οι δε αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον ⁵⁶ πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν ⁵⁷ και τινεσ ανασταντεσ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντεσ ⁵⁸ οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτου λεγοντοσ οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτου τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω ⁵⁹ και ουδε ουτωσ ιση ην η μαρτυρια αυτων ⁶⁰ και αναστασ ο αρχιερευσ εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶¹ ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευσ επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του ευλογητου ⁶² ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον τησ δυναμεωσ και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου ⁶³ ο δε

αρχιερευς διαρρηξασ τουσ χιτωνασ αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ⁶⁴ ηκουσατε της βλασφημιασ τι υμιν φαινεται οι δε παντεσ κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου ⁶⁵ και ηρξαντο τινεσ εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον ⁶⁶ και οντοσ του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεωσ ⁶⁷ και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλειψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα ⁶⁸ ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οιδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εισ το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν ⁶⁹ και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοισ παρεστηκοσιν οτι ουτοσ εξ αυτων εστιν ⁷⁰ ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτεσ ελεγον τω πετρω αληθωσ εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιοσ ει και η λαλια σου ομοιαζει ⁷¹ ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε ⁷² και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετροσ το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιηουσοσ οτι πριν αλεκτορα φωνησαι διασ απαρνηση με τρισ και επιβαλων εκλαιεν

15

¹ και ευθεωσ επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντεσ οι αρχιερεισ μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντεσ τον ιηουον απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω ² και επηρωτησεν αυτον ο πιλατοσ συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτω συ λεγεις ³ και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεισ πολλα ⁴ ο δε πιλατοσ παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν ⁵ ο δε ιηουσοσ ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον ⁶ κατα δε εορτην απελυεν αυτοισ ενα δεσμιον ονπερ ητουοντο

7 ἦν δὲ ὁ λεγομένος βαραββας μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος οἴτινες ἐν τῇ στασει φόνον πεποιηκίσαν ⁸ καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ἠρξάτο αἰτεῖσθαι καθὼς αἰετοί ποιοῦσι αὐτοῖς ⁹ ὁ δὲ πῖλατος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων θέλετε ἀπολῦσω ὑμῖν τὸν βασιλεῦα τῶν ἰουδαίων ¹⁰ ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ φόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς ¹¹ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνεσείσαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν βαραββαν ἀπολῦσῃ αὐτοῖς ¹² ὁ δὲ πῖλατος ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς τί οὖν θέλετε ποιῶσιν ὃν λέγετε βασιλεῦα τῶν ἰουδαίων ¹³ οἱ δὲ πάλιν ἐκράξαν σταυρῶσιν αὐτὸν ¹⁴ ὁ δὲ πῖλατος εἶπεν αὐτοῖς τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οἱ δὲ περισσοτέρως ἐκράξαν σταυρῶσιν αὐτὸν ¹⁵ ὁ δὲ πῖλατος βουλομένος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραββαν καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ ¹⁶ οἱ δὲ στρατιῶται ἀπῆγαγον αὐτὸν ἐσὼ τῆς αὐλῆς ὅ ἐστιν πραιτωρίον καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν ¹⁷ καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτίθεισιν αὐτῷ πλεξάντες ἀκανθίνον στεφάνον ¹⁸ καὶ ἠρξάντο ἀσπαζέσθαι αὐτὸν χαιρὲ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων ¹⁹ καὶ ἐτύπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνεπτύον αὐτῷ καὶ τίθεντες τὰ γόνατα προσέκυνον αὐτῷ ²⁰ καὶ ὅτε ἐνεπαιξάν αὐτῷ ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια καὶ ἐξαγούσιν αὐτὸν ἵνα σταυρωσῶσιν αὐτὸν ²¹ καὶ ἀγγαρεύουσιν παραγοντά τινὰ σιμῶνα κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπὸ ἀγροῦ τὸν πατέρα ἀλεξάνδρου καὶ ρουφου ἵνα ἀρῇ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ²² καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ γολγοθα τοπὸν ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον κρᾶνίου τοπὸς ²³ καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πῖναι ἐσμυρνισμένον οἶνον ὁ δὲ οὐκ ἔλαβεν ²⁴ καὶ σταυρῶσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά τίς τί ἀρῇ ²⁵ ἦν δὲ ὡρὰ τρίτη καὶ ἐσταυρῶσαν αὐτὸν

26 και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευσ των ιουδαιων 27 και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου 28 και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη 29 και οι παραπορευομενοι εβλασφημουσ αυτον κινουντες τας κεφαλασ αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων 30 σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου 31 ομοιωσ και οι αρχιερισ εμπαιζοντες προς αλληλουσ μετα των γραμματεων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι 32 ο χριστος ο βασιλευσ του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον 33 γενομενης δε ωρας εκτησ σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρασ ενατης 34 και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεοσ μου ο θεοσ μου εισ τι με εγκατελιπεσ 35 και τινεσ των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει 36 δραμων δε εισ και γεμισασ σπογγον οξουσ περιθεισ τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ καθειλειν αυτον 37 ο δε ιησους αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν 38 και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εισ δυο απο ανωθεν εωσ κατω 39 ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιασ αυτου οτι ουτωσ κραζασ εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ ο ανθρωποσ ουτοσ υιοσ ην θεου 40 ησαν δε και γυναικεσ απο μακροθεν θεωρουσαι εν αισ ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη 41 αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκονουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εισ ιεροσολυμα 42 και ηδη οψιασ γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον

⁴³ ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ευσημων βουλευτησ οσ και αυτοσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θεου τολμησασ εισηλθεν προσ πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου ⁴⁴ ο δε πιλατοσ εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενοσ τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν ⁴⁵ και γνουσ απο του κεντυριωνοσ εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ ⁴⁶ και αγορασασ σινδονα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου ⁴⁷ η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται

16

¹ και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον ² και λιαν πρωι τησ μιασ σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντοσ του ηλιου ³ και ελεγον προσ εαυτασ τισ αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ τησ θυρασ του μνημειου ⁴ και αναβλειψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθοσ ην γαρ μεγασ σφοδρα ⁵ και εισελθουσαι εισ το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοισ δεξιοισ περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν ⁶ ο δε λεγει αυταισ μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοποσ οπου εθηκαν αυτον ⁷ αλλ υπαγετε ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμασ εισ την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν ⁸ και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτασ τρομοσ και εκστασισ και ουдени ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ ⁹ αναστασ δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ησ εκβεβληκει επτα δαιμονια ¹⁰ εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοισ μετ αυτου γενομενοισ

πενθουσιν και κλαιουσιν ¹¹ κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτησ ηπιστησαν ¹² μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοισ εισ αγρον ¹³ κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοισ λοιποισ ουδε εκεινοισ επιστευσαν ¹⁴ υστερον ανακειμενοισ αυτοισ τοισ ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοισ θεασαμενοισ αυτον εγηγηρμενον ουκ επιστευσαν ¹⁵ και ειπεν αυτοισ πορευθεντες εισ τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει ¹⁶ ο πιστευσασ και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησασ κατακριθησεται ¹⁷ σημεια δε τοισ πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαισ λαλησουσιν καιναισ ¹⁸ οφεισ αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτουσ βλαψη επι αρρωστουσ χειρασ επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν ¹⁹ ο μεν ουν κυριοσ μετα το λαλησαι αυτοισ ανεληφθη εισ τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου ²⁰ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντοσ και τον λογον βεβαιουντοσ δια των επακολουθουντων σημειων αμην

Ἡ Καινὴ Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine
Text form. Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ἑλληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files
dated 13 Jan 2024

b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e